

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 192.

V Ljubljani, v torek 24. avgusta 1897.

Letnik XXV.

Shod „Slovenskega društva“ na Rečici.

Stajersko, 22. avgusta.

Vsikdar sijajno so se vršili shodi našega društva. Kjer je zborovalo, kolikrat nastopilo, pokazalo je, da deluje za narod in dom. Ker so pa jednaki shodi ravno v naših zmedenih časih krvavo potrebni, pokazalo je vrlo naše savinjsko ljudstvo, da takih shodov želi. Ogromno zastopane soseske iz gorenje doline pričale so jasno, da narod želi pouka, pa po svojih izvoljenih poslancih tudi rešitve iz gmotnega propada.

Starodavni trg Rečica oblekel je praznično oblečilo; od konca do kraja plapolale so narodne in cesarske zastave. Ljudstvo je vrelo po cestah proti Prislanu, kakor na nekdanje tabore slovenske. Vsi smo pričakovali, da se nam čudne razmere v deželni in državnem zboru vsaj nekoliko pojasnijo, in nismo se varali.

Predsednikom shoda bil je voljen načelnik okrajnega zastopa, gospod Anton Goričar. Prvi govornik nastopi gospod dr. J. Sernek kot deželni poslanec. Pojasnjeval je v krepkih potezah mučno delovanje naših poslancev v Gradcu. Reči moramo, da je zbrani narod vsakemu stavku pritrjeval.

Drugi govornik je bil državni poslanec gospod vitez Berks. Impozantna častljiva oseba je že očarala poslušalce, še bolj pa poročilo. Marsikateri kmet je po shodu naudušen zatrjeval: „Nisem se motil, ko sem volil tega gospoda za našega poslanca.“ Še bolj pa se je pokazalo zaupanje volilcev do gospoda poslanca, ko so prišli razni moške s svojimi prošnjami, za katere je pa gospod vitez imel vsem prijazno besedo ter tudi obljubil delovati po njih željah.

Nadaljni govornik preč. g. kanonik dr. Gregorec poročal je mesto zadržanega g. dr. Hrašoveca o jezikovnih naredbah za Češko. Ves ta govor kakor tudi poročilo o razmerah v državnem zboru znal je gospod državni poslanec s pristnimi dovtipi osoliti. Z novimi upi podali so se na Dunaj, a s praznimi rokami vračali so se nazaj; novi elementi, socialni demokrati so prišli v državni zbor, a vpregli se sami v voz svojega očeta, nemškega liberalizma. A ko je gospod poslanec zatrjeval, da vztrajajo vsi Slovenci v slogi, takrat mu je množica burno pritrjevala.

Po vsebini in obliki dovršeno je govoril gospod deželni poslanec dr. Dečko iz Celja. Govor se je sukal o slogi, potrebi ljudskih shodov ter barbarskem vedenju celjskih nemškutarjev, kateri kamenje mečejo za Slovenci, ki jim dajejo vsakdanji kruh. Torej odpovejmo se jedenkrat nemčurkim trgovcem in kupujmo le pri naših ljudeh. Bojkot je geslo za nas celjske Slovence!

Govorov take vsebine naš kmet potrebuje, zatoj upamo, da vrli gospod poslanec dr. Dečko pri nas ni zadnjikrat govoril.

K sklepu dobil je besedo neki mozirski tržan, ki je opozarjal na potrebo slovenske kmetijske šole ter razdelitve kmetijske družbe v nemški in slovenski oddelek. Jednake težnje je že na mozirskem shodu leta 1894 nekdo drugi razkrival.

Sprejele so se sledeče resolucije:

1. Volilci popolno zaupajo svojim deželnim in državnim poslancem;
2. jednaka jezikovna naredba, kakor za Češko, naj se izda tudi za slovenske pokrajine;
3. poslanci naj vztrajajo v sedanji parlamentarni zvezi.

Po slava-klicih na presvetlega cesarja se je veličastni shod zaključil.

Resolucije

sklenjene na dijaškem sestanku.

Da vam po pravici povem, dolgo sem odlašal s to stvarjo, a sedaj sem se odločil: naj tudi širni slovenski svet zve, kaj da smo sklenili krščansko misleči dijaki na shodu, kakšen program da smo si naredili za svoje prihodnje delovanje. A vzrok temu, da objavljam resolucije, je „Slovenski Narod“. Ta je dne 14. avgusta priobčil v podlistku pod naslovom „Kako so reševali domovino“ nekako čudno zmes zavijanj, lažij, zabavljanj, zasmehovanj. Dotični „Demokritos“ si pač ne sme domišljevati, da je s svojim opisovanjem, ki je glede na dovtip pač zadnje, kar more liberalen pisun zmašiti, kaj škodil dobri stvari. Ne, resnica — in te se oklepamo mi — resnica nikdar ne podleže blebetanju onemoglega liberalca, kateri se ne upa nad to trdnjavo z logiko, marveč jo le obsipa s smetmi. Naše resolucije so tele:

I. O narodnem vprašanju.

1. Narod svoj moramo ljubiti, to nam vелеva naravni čut, razum in sv. vera sama. Obsojamo tedaj odločno frazo: klerikalec, rekte katoličan, je nujno brezdomovinec.

2. Obsojamo odločno vsak narodnostni fanatizem, kot škodljiv lastnemu narodu in krivičen drugim. Obsojamo zlasti absolutno narodnost, ki se stavlja nad vero.

3. Zahtevamo za vse narode ravnopravnost, da se toraj dejansko uresniči 19. člen državnega temeljnega zakona.

4. Rešitev za narodni obstanek naj se išče v katoličanstvu in slovanstvu.

II. O sodelovanju posvetne in duhovske inteligence.

Na sestanku krščansko mislečega dijaštva zbrani

LISTEK.

Srebrni jubilej v Planini.

(Konec.)

Pesem J. Podboja:

„Pozdravljen jubilej današnji
Spomin prelepi srebromašni!
Po božji volji je minilo
Ze pet in dvajset let število,
Odkar je vsak od nas izbran
V častitljivi duhovski stan.

Dodelil milosti neštetih
Nam mili Jezus je v teh letih.
Namestniki smo Njemu bili,
Ovčice Njemu smo vodili,
Deležni bili tudi mi
Apostelske moči, časti.

O hvala Ti, Zveličar sveti,
Da srečno dal si doživeti
Veselje nam srebrne maše,
Dobrotno spolnil upe naše,
Ne nam, le Tebi bodi čast,
Ki setvi majhni dal si rast!

Se dalje se na nas oziraj,
In v službi sveti nas podpiraj,
Da nadaljujemo veselo

Za Cerkev, narod — sveto delo!
Ne straši nas ne trud ne znoj,
Da slavno dokončamo boj.“

Pozdrav bistriškega samotarca J. B.:

„Minulo leto dvajset peto,
Da v prvič ste daritev sveto, —
Nebeško Jagnje — darovali.

Spominja Vaše ginjeno srce
Slovesnega se tega dne.

Zato se bratje tu ste zbrali,
Da srce Bogu se zahvali,

Ker milosti obilne

Dobrote brezštevilne

Služabnikom je daroval.

Vas milostno je varoval,

Da, ko četrt stoletja čas minul,

Nobenega ni grob zasul,

Da vsi ste čili in veseli

Srebrno mašo doživeli.

Nazaj ozrite se v življenje,

Na delovanje, na trpljenje!

Posuta s trnjem Vam je bila

Življenja pot, — a roka mila

Po nji premodro Vas vodila,

Da, ko minulo dvajset pet

Pastirovanja Vam je let,

Ste vsi, ki nekdanj se ločili,
V ljubezni danes se združili.
Vesolja dan je to zares,
Zato kipi Vam do nebes
Iz src hvaležnih hvala vneta
In za bodočnost prošnja sveta.

* * *

Ko krog Vaš slavni dan obhaja,
Priatelja radost navdaja;
Cestita zvesto Vam srce,
Pošilja kvišku prošnje te:
Duhovniki v Planini zbrani,
Bog živi Vas, Bog Vas ohrani!
Naj blagoslov z nebes rosi
Na Vas — do konca dni,
Da Vaše trudapolno delo
Bo dober vspeh imelo;
In mašništva srebró
Spremeni naj se Vam v zlató:
Za pet in dvajset let naj maša zlata
Odpré Vam rajska vrata.

Kronogram Brodnikov: „Sacerdotii quinque lustra celebrantibus optima quaeque hilaris exopto.“

Ažmanov: „Pie peractis XXV sacerdotii annis exultate amici.“

visokošolci, abiturijenti in bogoslovci priznavajo, da je katoliška vera jedina podlaga, na kateri je mogoče posvetni in duhovski inteligenci zložno in uspešno delovati za pravo narodovo srečo. Da se ta namen lažje doseže, sklenejo danes zbrani krščansko misleči dijaki:

1. Akademiki in bogoslovci se kolikor mogoče približajo srednješolcem višjih razredov, jih z dobrim zgledom navajajo h krščanskemu življenju in pridnemu učenju, zlasti pa v njih unemajo z vso skrbnostjo veselje in zanimanje za modroslovje in jih po svoji moči podpirajo v učenju modroslovja.

2. Akademiki in bogoslovci obljublamo katoliška glasila, osobito pa svoje glasilo „Zoro“ vsestransko podpirati s tem, da skrbimo za dobre spise v listih, in s tem, da jih pridno širimo v vse kroge.

3. Akademiki in bogoslovci začno male, ljudstvu namenjene poučne brošure pisati, razširjati in dobra katoliška društva podpirati. V ta namen voli se danes odsek, kateri urejuje in nadzoruje pisanje brošur, katere naj zalagajo katoliška podjetja.

III. O socialnem vprašanju.

Slovenski krščansko misleči dijaki izjavljajo:

1. da hočejo delovati v vsem javnem življenju proti pogubnim pojavom liberalizma in socialne demokracije,

2. da priznavajo za vodilna načela v socialnem vprašanju načela katoliške vere;

3. priznavajo, da je socialno vprašanje splošno kulturno vprašanje, katero ne obsega le gmotnega vprašanja, ampak tudi pravno in šolsko reformo.

4. Odločno ugovarjajo proti temu, da bi se pri nas pod krščansko socialnim imenom vtihotala v politiko breznačelnost.

5. Vsi slovenski izobraženci naj z vsemi močmi združeni delujejo na to, da se med ljudstvom izvede prava, krščansko socialna reorganizacija ter s tem odpravi krivični kapitalistični družabni red.

IV. O leposlovnem vprašanju.

1. Obsojamo odločno narodu škodljivo in človeku skrajno nedostojno pisarjenje slovenskih tako zvanih „modernih“ leposlovcev-materijalistov in obžalujemo, da je slovenski narod tako nesrečen, da ima tudi on v svoji sredi zastopnike surovega naturalizma.

2. Pozivljajo se vsi dijaki leposlovci, da podpirajo pravo umetnost v katoliških časopisih in knjigah, ki goje leposlovje za ljudstvo pisano.

V. O razmerju med vero in vedo.

1. Zastopnikom vere in vede bodi naloga: Obvarovati narodu vero v Boga in ohraniti mu svetinjo npravnega življenja. (Po Jagićevih besedah. Cvetje, V. 9.)

2. Da se ohrani živa zveza med vero in vedo, priporoča se

a) bogoslovcem, da goje poleg bogoslovja še kako drugo stroko človeškega znanja, v kateri naj skušajo pridobiti si kar mogoče veliko dovršenost,

b) gospodom akademikom pa se priporoča, da poleg svoje stroke začno gojiti zlasti krščansko modroslovje, pred vsem pa da prouče kar najtemeljiteje in kar najprej kako apologijo krščanstva (Weiss ali Hettinger).

VI. O položaju in organizaciji krščansko mislečega slovenskega dijaštva.

1. Povsod naj se skušajo sedanje državne srednje in višje šole preosnovati v krščanskem duhu; kjer pa to ni mogoče, naj katoličani skušajo ustanavljati katoliške visoke in srednje šole, zlasti naj pa dijaki širijo to idejo med ljudstvom.

2. Prostost poduka na visokih šolah naj se razširi v krščanskem smislu.

3. Na vseh visokih šolah naj bodo pouk in izpiti brezplačni.

4. Zavode, kakor „mensa academica“ in jednake naj sprejme država v svojo oskrb.

5. Dovolj naj se popolna svoboda zborovanja in ustanavljanja društev.

6. Krščansko misleči dijaki naj bodo člani vedno le odločno krščanskih ali katoliških društev, ker vsako polovičarstvo škoduje. Kjer pa takih še ni, naj se skušajo, kakor hitro mogoče, ustanoviti.

To je prvi sad našega sestanka, imamo program, vsaj v glavnih točkah, po katerem delujmo. Zdaj se bode gospod Demokritos imel res v kaj zaleta-

vati, da ne bo le mahal po zraku ko zadnjič. To je pa tudi naš odgovor na njegovo smešenje. Je že tako, kedar kdo vidi, da ne more s poštenim orožjem ničesar opraviti, vzame vile ali lopar. Nas to ne plaši. Vstrajati hočemo v tem, kar smo pričeli. Kdor je z nami, Bog ga živi, kdor je pa zoper nas, ne bomo se ga ustrašili.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Česko-nemška sprava. Včeraj popoldne ob 3. uri so se sošli v Pragi nemški državni in deželni poslanci Češke k shodu, na katerem se je razpravljalo o povabilu grofa Badenija h konferenci na Dunaj. Poslanec Schönerer in Iro sta že poprej izjavila, da se zborovanja ne vdeležita, ker se neomajno držita sklepa hebskega ljudskega shoda. Nasprotno pa se je vdeležil shoda tretji del te troperesne deteljice, znani Wolf, z namenom, „da tudi njegova stranka vpliva na posamezne sklepe“. Zborovanja se je torej skupno vdeležilo 60 oseb. Mesto zadržanega klubovega načelnika Schlesingerja je predsedoval shodu dr. Lippert, namestnikom je bil izvoljen dr. Schücker, zapisnikarja pa sta bila Wolf in Ettinger. Predsednik je najprej prebral povabilo grofa Badenija h konferenci ter naznanil, da je opoldne posvetujoči se pripravljalni odbor soglasno odobril nastopno izjavo: Poslanci se neomajno oklepajo zakona in toraj zahtevajo, da se reši jezikovno vprašanje zakonitim putem. Jezikovni naredbi za Česko in Moravsko mora vlada preklicati, ker sta nevarni jedinosti in veljavi monarhije in dovoljujeta Čehom preveč samostalnosti (!). Poleg tega pa govori za odpravo teh naredeb soglasna (!) izjava nemškega naroda. Poslanci hočejo neomajno stati na strani svojega naroda. Dospeli so do spoznanja, da vlada ni voljna nastopiti druge poti v dosego sprave, marveč vztraja pri izdanih naredbah. Vprašanje, ki je sedaj na dnevnem redu, ni več češko, marveč avstrijsko vprašanje in zahteva, da v tem odločujejo vsi avstrijski Nemci. Z ozirom na navedene vzroke se izjavljajo poslanci proti vdeležbi pri konferenci, in obsojajo netaktnost ostalih zaveznih strank iz leta 1890, ki so prijavile svojo vdeležbo in prevarile nemški narod. — To izjavo so navzoči zborovalci navdušeno sprejeli ter sklenili, s posebnim pismom doposlati jo ministerskemu predsedniku. Konečno sta se vsprejeli resoluciji posl. dr. Schücker in Kittel glede nadaljnjega postopanja nemških zastopnikov, in s tem je bil končan znameniti shod. — Ob enem pa dohaja iz krogov liberalnega veleposestva vest, da se tudi grof Osvald Thun ne vdeleži pogajanj, ker mu ni všeč, da sta se dovolila liberalnemu veleposestvu le dva zastopnika, mej tem ko imajo konservativni veleposestniki pravico do petih delegatov, in ker so se prepričali, da se vladne predloge ozirajo samo (!) na češke koristi. Konečne veljave ta sklep še sicer nima, ker se o tem posvetujejo vsi člani liberalnega veleposestva dan pred naznanjeno konferenco, namreč 25. t. m., vendar je skoro izključeno, da bi ostali sklenili kaj drugega, nego kar jim narekuje vodja grof Thun. — Poskus grofa Badenija se je toraj izjalovil, kakor je bilo pričakovati. Posvetovanja se sicer vdeležijo Mladočehi in konservativni veleposestniki, toda ti se ne morejo pogajati z nemškimi liberalnimi voditelji, ker ne bo navzoč nobeden njihov zastopnik. — Toda tudi tedaj, ko bi se vdeležili pogajanj vsi zastopniki, je zelo malo nade na kak dovoljen vspeh, kajti nobena stranka ni voljna niti trohice popustiti od svojih prvotnih zahtev. Politično krizo bo toraj reševala, kakor je naglašal v nedeljo dr. Herold na nekem shodu, parlamentarna komisija desnice, ki bo zahtevala, da se snide češki deželni zbor in vlada da slovo svoji dosedanji neodločnosti. „Vlada se bo prepričala, da nobena sila ne odvrne Čehov od prvotnih zahtev. Pomirjevanje nemških obstrukcionistov ne spada v naše področje, marveč hočemo le vedeti, ali nam je hoditi s sedanjem vladom, ali proti nji“. To je toraj dovolj jasno in v takih razmerah je gotovo nemožna sprava, s katero bi bili zadovoljni obe stranki.

Nemški „kulturonosci“ v Ašu. Brzjavno se nam je včeraj sporočilo, da je vlada prepovedala tudi oba shoda v zaprtih prostorih, katera so nameravali prirediti nemški kolovodje v Ašu potem, ko je bil prepovedan „volkstag“ pod milim nebom. Rogovileži so se podali nato na Bavarsko v

malo vasico Wildenau, kjer so jim pa ondotna oblastva takoj pojasnila, da ne marajo poslušati njihovih čenč, in jim svetovala, naj takoj pobero kopita in odrinejo, od koder so prišli. Morali so se toraj podati iz rajha nazaj v Aš. Tu sta jima prišla nasproti okrajni komisar Brusak in koncipist Prusa v spremstvu orožnikov ter jih opomnila, naj se mirno razidejo in ne pojo izzivajočih pesnij. To se je pa zdelo nemškim kulturonoscem preveč in z vso silo so planili po uradnikih in orožnikih, katere so s kamni znatno ranili. Naglo je bilo treba pomnožiti orožništvo in ko tudi to ni nič izdalo, prišlo je na pomoč vojaštvo. Kamenje je kar dežilo na vojake in orožnike. Nič ni pomagalo opominjevanje namestniškega svetnika Müllerja, častnikov in drugih uradnikov, divja druhal je kakor ljuta zver planila po nasprotnikih, razbijala po oknih in vratih ter se pred celim svetom pokazala v vsi svoji „kulturi“. Vojaštvo je moralo prijeti za orožje in je bilo pri tem ranjenih več oseb. Mestni zastop je seveda na tihem odobral to rogovilenje in ugovarjal prisotnosti vojaštva pri namestništvu. Toda poslednje je bilo bolj previdno ter je zaukazalo občini, da mora priskrbeti vojakom stanovanje, ob enem pa tudi naznanilo, da je pripravljeno v slučaju novih nemirov najodločnejše postopati. Potrpežljivost državne oblasti je dosegla skrajne meje. To je bil odgovor na protest mestnih očetov. Tako toraj postopajo nemški olikanci, v katerih imenu je malo ur popreje izjavil kričar Iro, da se Nemci ne bodo borili za svoja prava z orožjem v roki, marveč z duševnim orožjem. Kakor se vidi iz navedenega, je — kamenje njih duševno orožje. Lepa je ta!

Francoski predsednik Faure je stopil včeraj opoldne v Kronstadtu na ruska tla. Ko je dospel parnik „Pothuau“ s predsednikom Faure v bližino carskega parnika „Aleksandria“, odplul je veliki knez Aleksej s spremstvom v posebnem čolnu Faureju nasproti. Vsprejem je bil najprisrčnejši. Oba sta se podala na parnik „Aleksandria“, kjer ju je pričakoval car Nikolaj. Ko je stopil Faure na imenovano ladijo, objela in poljubila sta se s carjem dvakrat in potem odpeljala na Petrov dvor. Godba je igrala rusko in francosko himno, topiči so gromeli ter vihrale ruske in francoske zastave. Navzoče mnogoštevilno občinstvo je carja in njegovega gosta naudušeno pozdravljalo. Predsednik Faure v fraku s trakom reda sv. Andreja je odzdravljajal z odkrito glavo, oziroma vojaško z dotikanjem klobuka. „Journal de St. Petersburg“ objavlja v pozdrav francoskega gosta daljši članek, v katerem trdi, da uvidi ruski narod v tem obisku novo potrjenje jedinosti mej obema narodoma, katerih vsak hrepeni po razvoju mirnim putem. Vse se pripravlja na časten vsprejem predsednika velikega prijateljskega naroda. Nasprotno pa pišejo jednako laskavo uradni listi o ruskem narodu.

Napovedane preosnove v Turčiji. Včeraj je došla iz Carigrada vest, da je sultan zopet prišel na dan z novimi obljubami gledé reform, o katerih se je popisalo že ogromno papirja. Dne 31. t. m. obhaja namreč sultan 21letnico svojega vladanja in ta dan namerava iznenaditi podložnike s posebno irado. Obljubljuje se Mladoturkom popolno pomiloščenje ter uvedba „omejene“ tiskovne svobode. Možje pri turški vladi so najbrže pozabili, da pomiloščenje ni nikaka preosnova in da že sedaj vlada v Turčiji omejena tiskovna svoboda. Za uvedbo teh „preosnov“ se sestavi posebni svet, kateremu bo načeloval vodja Mladoturkov, Murad-bey. Koncem tega poročila se pa nahaja stavek: „Meni se, da bode izostal v zadnjem trenutku napovedani odlok.“ Poslednji stavek je torej najresničnejši, kajti o brezpoimenljivosti takih obljub je svet že zadostno prepričan.

Cerkveni letopis.

Božja pot na Kumu.

O Kum prezali, hribov dolenskih glav,
Mogočno stojš, kot sred jagnjet ovčar!

Nekoliko stoletij že stoji cerkevica sv. Joštu na čast na Kumu. Poročil o začetku nji, ker so dotični spisi v grajščini Zaverški zgoreli. Pozneje se je zidala cerkev sv. Neže. Prižnica v tej cerkvi ima letnico 1662. Priromalo je prejšnje čase dosti naroda od blizu in daleč, posebno dosti Hrvatov in Štajercev. Trojna večja poslopja in dva velika zvonova (dveh manjših pa nij več tukaj) so priče nekdanje imenitnosti te božje poti.

V rutah so nosili romarji pesek za poslopja, ki ga je kmet pri „Malem Kumu“ kopal. Zvon v

cerkvi sv. Jošta je vlit 1638 l. in je med narodom kakor priprošnji zvon na glasu. Vsak romar in marsikatera romarica ga zvoni, proseč, da jim se spolni skrivna želja. V zvoniku, pri cerkvi sv. Neže, sta ostala 2 zvona, jeden z letnico 1753., drugi 1762. l.

Razun teh cerkvic je malo nižji še jedna kapelica. Na oltarji je kip matere Božje, sv. Neže in sv. Jošta.

Ceravno je stara slava Kumska minula, vendar je še nekaj ostalo.

Na dan sv. Neže 21. januarja je sv. maša na Kumu in pri ugodnem vremenu pride dokaj naroda iz domače in bližnjih farâ.

Druga velika slavnost ali shod na Kumelskem se pa vrši vsako leto na nedeljo po sv. Jerneji. Tistokrat deluje tu razun domačega župnika še več gospodov — in shod traje tri dni, začne se že v petek in zvrši svečano v nedeljo. Število romarjev je blizu 1000, ali nekaj jih je bilo dosti več. Kakor narod pripoveduje, potočilo se je na tacem shodu po 130 vedrov vina in še več. Prišli so tudi kramarji, usnjariji itd.

Kostanjevičani prineso vsako sedmo leto veliko voščeno svečo in obleko sv. Neži v dar, ker so se zaobljubili, ko jim je nekoč pretela velika pogibelj vsled povodnji. Letos zopet prineso. Neki kmet mi je pravil, da tisti, ki svečo prinese, v teku sedmih let umre. (?)

Če pregledujemo romarska - potniška albuma, prvi od leta 1854, vidimo, da obiskovalci Kuma občudujejo krasoto narave, diven razgled, očarani gledajo vzhajajoče solnce, uživajoč rajsko lepoto ter hvalijo Stvarnika.

V pesmih in v prozi izražujejo svoje čute.

Vincenc Lipold, c. kr. rudarski svetnik in geolog z Dunaja, je bil na Kumu l. 1857 in pravi, da je Kum kranjski Rigi. Izmed drugih romarjev-turistov je osobito dosti častitih gospodov duhovnikov zapisanih; profesorji iz Zagreba: dr. Suk, Rubetič, Benigar; iz Ljubljane: Wurner, Borštner, Linhart; iz Novega Mesta: Fon; z Ruskega: Brezovar; iz Amiensa (Francosko): Charles Lefont l. 1879, ki proslavlja Kum v francoski pesmi; iz Gradca: Noe, Valentinitsch; iz Celja Lindner itd.

Tudi oficirji so tu rekognoscirali: felmaršallajtenant Lang, stotnik Gariboldi in drugi.

Najdemo dalje imena glavarjev grof Chorinski, Mahkot, Weiglein, kustosa Dežman, deželnega sodnijskega predsednika Eduard vitez Joscha, sodnijska svetnika dr. Martinaka in Schmida in drugih sodnikov iz Brezic in Celja. Iz tega mesta so l. 1892 juristi-šaljivci imeli svoj „erstes allgemeines Würstentag am Kumberg.“ Sednica se je vsled neporazumljenja odložila.

Tudi mnogo zdravnikov je Kumu svojo vizito napravilo, gozdarski in drugi nekateri uradniki in Commissione so tu bivali ter radeški in bližnji lovci tu odpočivali po „imenitni Bärenjagd“ l. 1894.

Da je tudi nežni spol Kum počastil, se itak razume, celo iz Beča, Gradca in Trsta so prišle gospodične.

Drugi štalezi, kmetje, učitelji, bogoslovci, dijakji so dobro zastopani, učenci iz Trbovelj itd. so napravili izlet s svojimi učitelji. Tudi „Zagorski Sokol“ je sem priletel in celjski turnarji občudovali dolenskega velikana.

Celo jeden Bošnjak je priromal na dan sv. Neže 1895 l. iz svoje domovine na Kum in dolgo zvonil pri sv. Joštu. Kaj neki si je želel? — Mislím, da vem, in — dosegel je tudi, kar si je želel.

Najpridnejši obiskovalec Kuma pa je bil načelnik železnične postaje v Trbovljah Karol Heissler, sedaj na Dunaju. Zaslužil si je, da je vpisan kot častni meščan kumski. Dne 24. maja 1884 je obhajal 50 letni kumski jubilej, katerega opisuje primerna pesem. 56krat je bil na Kumu. Prvikrat na kresni večer 1866 (včasih je bil ta večer na Kumu zelo imeniten) in preselivši se l. 1887 na Dunaj, prišel je imenovani gospod dne 5. avgusta 1890 zopet obiskat svojega ljubljenca.

Tako cenijo tujei kras in lepoto dolenskega velikana, — nekateri domačini pa komaj po imenu poznajo ta biser kranjske dežele.

Letos bo tedaj sklep 3dnevnega shoda 29. avgusta na angeljsko nedeljo. Prid' vrh planin nižave sin!

Najbližja pot je od postaje Trbovlje — Trifail — čez Savo na Dobovec, potem po markirani poti na vrh, 3 ure hoda.

Sveti Kum, oblakov brod!
Srčno mi pozdravljen bod'

H.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. avgusta.

(Volilski shod) v Radečah pri Zidanem Mostu minolo nedeljo popoldne se je izvršil prav sijajno, akoravno so imeli prireditelji z nekaterimi nagajivci precej sitnosti. Zbralo se je iz bližnje in daljne okolice mnogo volivcev, ki so pazljivo poslušali razne govornike. Govorili so državni poslanci dr. Šusteršič o političnem položaju, vodja Fr. Povše o gospodarskih razmerah kmetijskega ljudstva in dr. Krek o položaju delavskih stanov, osobito obrtniškega in delavskega. Dež. poslanci dr. Papež, Fr. Košak in dr. Zitnik so poročali o delovanju deželnega zbora kranjskega. Zborovanje je trajalo od 3. do 6. ure. Obširnejše poročilo objavimo jutri.

(Osebnost.) C. g. Francu Porenta, župniku v Sori, je podeljena župnija Križe pri Trziču.

(Iz Radeč,) 24. avg. Včeraj se je pri nas slovesno otvorilo „Prvo radeško konsumno društvo“. Ob 7. uri je bila sv. maša v ta namen, potem je pa domači g. kapelan blagoslovil nove prostore. — Nasprotovanje je bilo veliko, a žilavost in delavnost društvenega odbora, posebno obeh predsednikov, g. Rozmana in Petriča, je premagala vse zapreke. Le pogumno naprej na pričetem potu ne gledé na škodoželjno in nevošljivo besedovanje nasprotnikov! Društvu samemu želimo obilo božjega blagoslova, da bo dosegalo v polni meri svoj blagi namen.

(Koncerta slovenskega pevskega in bralnega društva „Triglav“ v Radovljici) v nedeljo dne 29. t. m. vdeleži se tudi „Gorenjski Sokol“ korporativno ter uprizori ob treh popoldan na mestnem trgu javno telovadbo. Iz posebne prijaznosti sodeluje pri koncertu v dveh komičnih solo-prizorih g. rešišer dramskega društva R. Ineman iz Ljubljane. Veselica obeta biti toraj na vse strani zanimiva ter pričakovati je prav obile vdeležbe.

(Kranjski veteranski kor) je imel v proslavo cesarjevega rojstvenega dne v nedeljo ob 1/2 9. uri v župni cerkvi sv. Jakoba sv. mašo, katero je daroval preč. g. kanonik A. Zamejic.

(Frančiškanski samostan na Brezjah.) V nedeljo 29. t. m. bode slovesno vlaganje temeljnega kamena za ondotni frančiškanski samostan. Slovesnost se prične po dohodu jutranjega ljubljanskega vlaka okoli 1/2 10 ure. Ob 10. uri slovesno duhovno opravilo. — Z zidavo samostana se je pričelo že pred 3 tedni; težko da bode vsa zgradba bodočo jesen pod streho.

(Ogenj v Ravneh pri Cerknem na Primorskem.) Dan 7. avgusta 1897 je bil za Ravne osodepoln. Odbila je ura na zvoniku deset predpoldnem, kar se zasliši kmalu potem — biti ob plat zvona. V prvem hipu smo ugibali, kaj to pomeni. Nobeden si ni mogel misliti, da ta nenavadni glas nesrečo požara naznanja, kajti čez 300 let, od kar se od ust do ust pripovedujejo žalostni in veseli dogodki človeškega življenja v gorenjih Ravnah, nihče ne pаметi, da bi bil kedaj tu požar. Zalostni krik: „Pri Močniku gori!“ nam je še le razjasnil pomen nenavadnega zvonjenja. V nepopisnem strahu zgrabi vsak za posodo, da bi gasil. Toda kaj pomaga, gasilne priprave ni, ljudi in vode manjka. Večina ljudi je bila na senozetih čez uro oddaljenih od vasi. Pet ali šest možkih, majhno število žen in nekaj otrok, ti naj bi silni ogenj krotili? Ta petorica mož je ogenj še dolgo zadrževala na strehi. Vodo so ulivali iz škafov, mokre rjuhe so pokladali, kjer je slama tlela. Pa ker je skozi dimnik prišel ogenj pod streho, kjer je bilo veliko drv, hoste in druge suhljadi nakopičene, je kmalu ogenj bruhnil skozi slamnato streho. Kako se je ogenj unel, še danes ne vemo gotovega. Eni pravijo, da se je gospodinji zabela užgala, drugi trdijo, da so se zavoljo prevelike kurjave v peči in na ognjišču saje unele itd. V kratkih trenutkih je bila vsa slamnata streha v ognju in kakor bi z očmi trenil, že je v največem plamenu ogenj bližnjega hleva se polastil. Zdaj se je pokazalo, da ves upor proti ognju je brezvspešen. Iz hiše, kjer se je ogenj začel, nosili so blago, da bi vsaj nekoliko požaru ugrabili, pa kmalu se je usula goreča slama s strehe, vsled česar ni bilo moč ne v hišo iti ne iz hiše kaj prineesti. V naglici je prišlo nekaj ljudi, da so odgnali živino iz hlevov. Strašno je bilo tulenje prestrašene živine, pretresljiv je bil jok obupanih, strašen je bil pogled po ognjenem morji, zakaj predno je prešla ednajsta ura predpoldnem, je že bučal ogenj iz sedmih velikih hiš in toliko hlevov. Mladenič, 23 let star, ka-

teri leži že dve leti bolan na postelji, moral je po vseh štirih se plazeti pred ognjem bežati. V strašnih težavah in stiskah našle so ga neke žene ter ga na vozičku spravile na neko sadno sušilnico oddaljeno od pogorišča. Veliko bi se bilo rešilo, da bi bilo ljudi doma, kajti predno so ljudje prišli, je bilo že vse v ognju. Zgorelo je veliko vrednosti, hiš. oprava, obleka, jestvine, posode, žito, suho sadje, slanina, nekaterim tudi denarji, orodje, mlatilnice, slamoreznice, seno in druga živinska krma, drva, z eno besedo, vse, kar kmet premore. Ljudi, hvala bođi Bogu, ni nobeden ponesrečil, zgorel pa je v ognju mlad volič in dve praseti. Ko je bil požar najhujši, priletelo je nekaj ljudi iz Zakriža, Cerknega, Reke in sosednih samotič na pomoč. Ti vrli ljudje iz sosednih vasi so se ne boje smrti prav junaško borili s požrešnim plamenom. Ze se je mislilo, da je požrešni ogenj zadovoljen se svojimi žrtvami, kar zavpije nekdo: „Zvonik gori!“ Ko pogledamo kvišku, že se je valil temen dim nad stolp, za njim plamen šine in v hipu je z lesom kriti stolp plen nenasičnega ognja. Nekateri spretni mladeniči iz Cerknega in Zakriža so splezali na cerkveno streho, da bi jo požara varovali. Najsvetejše je bilo prenešeno iz cerkve v župnišče, zaradi ognja nevarne reči so iz cerkve odnesli. Kjer se je mogla dobiti kaplja vode, vse je zneslo pridno ženstvo trudečim se gasilcem, da bi nadaljno pot ognju zaprli. Cerkljanom se je zahvaliti, da je bil ogenj na cerkveni strehi ugašen. Zvonik je pogorel do zvonov. Ves les pri zvonovih je zgorel, zvonovi so padli na obok stolpa in se na veliko srečo niso ubili. Pri gašenju se je odlikoval dimnikar iz Cerknega, tudi veliko drugih je posebne hvale vrednih, s kratka, vsak je naredil, kar je le mogel. Občudovati je bilo v. č. g. kapelana iz Cerknega, g. Šmida, kateri je švigal skoz plamen, in letal od ognja do ognja nevstrašen, da bi pomagal, komur bi le mogel. Veliko jih je prihitelo iz Cerknega pomilovat nesrečne pogorelece, v. č. g. dekan, g. c. kr. okr. sodnik, g. župan in več drugih; kateri so svoje sočutje in pomilovanje pokazali do teh objokovanja vrednih siromakov. Škoda povzročena po ognju se cení 28.000 gld., cerkev trpi škode čez 2000 gld. Nekateri so bili zavarovani za prav male zneske, po 400 in 600 gld., namesto da bi se zavarovali vsaj po 4000 ali 5000 gld., kakor se more zdaj vrednost sklepati iz velikanskega zidovja pogorelih poslopij. Zavarovalnice bodo plačale le 2350 gld., kaj je to proti 28.000 gld. škode, kakor cenijo veščaki. Vrh tega je še pomisliti, da so vsi pogorelci že tako močno zadolženi. Da imate pojma velikosti ognja, razvidi se iz tega, da je bil še 13. avgusta ogenj pod pepelom, dasiravno je bila nekaj dni poprej velika povodenj. Prežalosten je prizor, gledati ostanke groznega požara, ožgano zidovje, nekaj oglja, pepel to je vse, kar je ogenj pustil. Cudi se vsaki, kako je ogenj župnišču, sredi petih velikih gorečih poslopij stoječemu, prizanesel. Šipe po oknih so popokale, vrtna ograja pogorela, drevesa se ožgala, hiša pa je ostala od ognja nepoškodovana. Koliko je škode pri sadnem drevju, katero zaljša hiše tukajšnje vasi! Razvidiš, predragi bralec, iz tega dopisa grozno nesrečo. Obupati bi nam bilo, da ni dobrega Boga in usmiljenih ljudi. Besed nimamo, da bi izrazili hvaležnost do tistih, kateri so nam pomagali ob času požara in nas tolažili; nezmeri čuti hvaležnega srca naj bodo porok hvaležnega priznanja usmiljenim dobrotnikom. Tudi milodari že dobajajo. Pa kaj, malo število ne more biti kos veliki škodi nesrečnih. Ker smo blizu Kranjskega, prosimo vas, predobri kranjski sosedje, da tudi vi pomagate po svoji moči nesrečnim, kakor smo ob času šibe potresa s solzami o očeh dali svoj težko prisluženi krajcar po potresu ponesrečenim na Kranjskem. Ne manjka pa sleparskih potepuhov, kakor se je slišalo te dni, da pod lažnjivim imenom ravnskih pogorelcev slepijo radodarne ljudi, da bi več milostinje prigljaljali. Bodite previdni! Ne verujte, ako prosilec osebno ne poznate, ali pa ako nima oblastvenega dovoljenja v ta namen.

(Nove zvonove) za tukajšnje župno cerkev sv. Jakoba je vlila tvrdka A. Samassa. Zvonov je šest, največji tehta 59 stotov. V novi zvonik jih bodo potegnili 15. in 16. oktobra.

(Iz Kranja) se nam poroča: Mrtvega vojaka, deželnega brambovca so včeraj 23. t. m. zjutraj dobili pri železnem mostu čez Kokro. — Morilca še niso dobili.

(Nesreča.) Dne 16. t. m. je več delavcev na grajskem travniku pri Kozjem nakladalo otavo. Na vozu je bil Anton Klakočar, ki je držal žrd. V tem

trenotku se premakne voz, Klakočar pade z voza ter mrtev obleži.

(Nesreča na železnici.) Kakor smo že včeraj ob kratkem poročali, je v soboto opoldne v Freilas-singu na Bavarskem brzovlak trčil ob lokalni vlak. Razbiti so bili štirje vozovi. Ranjenih je več oseb, dve sta že umrli.

(Ogenj.) Dne 15. t. m. je pogorela hiša Marije Košak v Podgorici. Škode je do 400 gld., zanetila je nekda hudobna roka.

(Vojaške vaje.) Dne 27. t. m. pride v Ljubljano pešpolk št. 27., drugi dan pešpolki št. 47., 87. in 97.

Telegrami.

Dunaj, 24. avgusta. Parlamentarna komisija desnice se snide 30. t. m. Razpravljala bo o važnih sklepih, katere predloži potem vladi v potrjenje. Večina je voljna le tedaj sodelovati pri delih parlamenta, ako se ji zagotovi, da je ne bode ovirala obstrukcija.

Budimpešta, 24. avgusta. Večina zidarjev je ostavila delo. Mej stavkujočimi in ostalimi zidarji in policijo je prišlo večkrat do nemirov. Ranjenih je več oseb. Policija je aretovala nekaj nemirnežev.

Rim, 24. avgusta. Povodom praznika sv. Joahima je vsprejel sv. oče petnajst kardinalov, več škofov, prelatov in deputacij raznih društev. Pogovarjal se je nad jedno uro o pojavih katoliškega gitanja. Zdravstveno stanje sv. očeta je izredno ugodno.

Rim, 24. avgusta. V raznih krajih laicijske okolice je opaziti mej kmeti neko gibanje, ki meri na to, da se razdelé pašniki in sploh neobdelan svet, ki je last patricijskih družin. Včeraj zjutraj se je podalo do 700 kmetov z ženami in otroci iz Marina na posestvo princa Colonne, da si razdelé zemljo in jo potem obdelujejo. Na čelu tej četi je nosil nekdo zastavo v narodnih barvah, godba je pa igrala kraljevo koračnico. Oblastvu se je še le čez nekaj ur posrečilo, pregovoriti množico in jo odvesti domov.

Curih, 24. avgusta. Včeraj se je vršila prva seja mejnarodnega shoda za varstvo

delavcev v veliki dvorani nove glasbene dvorane. Vdeležilo se je tristo delegatov in mnogo občinstva. Predsednikom kongresa je izvoljen Scherer iz St. Gallena, namestnikoma pa svetnika Decurtius in Sourbeck.

Petrograd, 24. avgusta. Pri včerajšnjem obedu na Petrovem dvoru je napil car Nikolaj predsedniku Faure. V napitnici se je car zahvalil predsedniku na obisku, za katerega se je živahno in radostno zanimal ves ruski narod, ter naglašal, kako živo so mu ostali v prijetnem spominu kratki dnovi, ki jih je preživel minolo leto v Franciji, in izražal nado, da bode predsednikovo bivanje v Rusiji še bolj utrdilo prijateljsko vez mej Rusijo in Francijo. Na to je odgovoril Faure, da se tudi Francija prav živo spominja obiska carja in carinje in da je zato prišel v prestolnico carjevo, da zadosti globokemu čutu francoskega naroda in da se ukrepe mogočne vezi, ki družijo obe državi.

Carigrad, 24. avgusta. Sultan je pobil 22 mohamedovcev, ki so bili radi dogodkov v Tokatu obsojeni na smrt.

Po sklepu lista:

Dunaj, 24. avgusta. Poročila, da se snide dne 30. t. m. na Dunaju parlamentarna komisija, so neresnična, res pa je, da se sestanejo načelniki klubov desnice dne 1. septembra na Dunaju.

Umrli so:

21. avgusta. Marija Florjančič, kurjača hči, 5 mesecev. Opekarska cesta 55, črvenni katar. — Frančiška Ogrinc, sluga hči, 5¹/₂ meseca, Gruberjeve ulice 3, furunculosis. — Marija Dolenc, posestnica, 66 let, Konjuške ulice 6, ostarelost.

22. avgusta. Angela Japelj, mizarja hči, 4 mesece, Rožne ulice 8, driska. — Josip Ložar, čevljarja sin, 5 mesecev, Sv. Petra cesta 74, božjast.

V hiralnici:

21. avgusta. Uršula Hribar, gostija, 77 let, ostarelost.

V bolnišnici:

20. avgusta. Anton Smerke, hlapec, 33 let, jetika.

Tujci.

22. avgusta.

Pri stopu: Kellner, Egla iz Prage. — Prates iz Maribora. — Paulin iz Novega Mesta. — Gassebner, Jerzabek, Vieweg, Walland, Heidler z Dunaja. — Fröhlich iz Regensburga. — Kragelj iz Tomina. — Hafner iz Zagreba. —

Willburger iz Trsta. — Papadopoli iz Venise. — Slawik iz Grada. — Globočnik iz Kostanjevice.

Pri **Maliču**: Herling z Dunaja. — Peter, Cambon iz Trsta. — Eisner iz Prage. — Strauss iz Zagreba. — Carets-wald, Schönauer iz Grada. — Gejšek iz Celja. — Vanderborght iz Bruselja. — Sušnik iz Škofje Loke.

Pri **Lloyd**: Porges z Dunaja. — Fajdiga iz Žužemberka. — Legat iz Celovca. — Kraus iz Linca. — Pour iz Budimpešte. — Wagner iz Šmarja.

Pri **bavarskem dvoru**: Koller iz Linca. — Berčič iz Škofje Loke.

Pri **Južnem kolodvoru**: Feiglstock Barak z Dunaja. — Birarda z Dovjega. — Perdacher iz Opatije. — Kunstek iz St. Vida. — Pichler iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
23	9 zvečer	730.4	16.5	sr. sever	dež	
24	7 zjutraj 2. popol.	731.7 733.9	14.2 17.6	brezv. sr. jvzh.	del. jasno oblačno	42.5

Srednja včerajšnja temperatura 17.7°, za 0.4° pod normalom.

Cirkus Henry

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v torek, dne 24. avgusta, ob 8. uri zvečer:

Jour fixe.

Medved kot umetni jahač. — **Olimpijske igre**, proizvaja gospodična Cottrelly. — **Parisko življenje**, velik balet. — **Briljantni brezast žrebec**, slobodnega dresiral in predstavlja ravnatelj. — **Prognanstvo Mazeppe v ukrajinske stepe** ali **maščevanje kneza Porovskega**. Velika pantomima v dveh oddelkih, vodi ravnatelj; predstavlja do 80 oseb.

Predprodaja vstopnic od 10. ure zjutraj do 6. ure zvečer je v glavni tobačni zalogi na Mestnem trgu.

Natančnejši vspeled je na lepkih razviden.

555 1

Ravnateljstvo.

Izborno svojo zalogo

raznovrstnih vóz

kritih in prostih

landauerji, brek

(vis-à-vis sedeži) priporoča

Ivan Demšar,

542 3—3

kovač in izdelovatelj vóz

v Ljubljani, Marije Terezije cesta 6.

**Najboljši
fabrikat!**

**I. kranjski
laneno-oljniati firnež.**
**I. kranjsko
čisto laneno olje.**
Siccativ-firnež (sušilo)
priporoča najceneje 59 104—91
Adolf Hauptmann,
I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30—8

Od vis. e. kr. ministerstva vled ukaza dne 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštnih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika. Do Novi-Jorka.	Brema - Južna Amerika. Do Montevideo.	Brema - Vzhodna Azija. Do Kitajskega.	Brema - Avstralija. Do Adelaide, Melbourne, Sydneja.
--	---	---	--

Iz Brema vsak torek in soboto zvečer.
Iz Southamptona dotaknivi se
Cherbourg vsakosredo in nedeljo
Iz Genove dotaknivi se Neapola
via Gibraltar
dva ali trikrat
na mesec.

Brema - Buenos-Ayres.
Do Buenos-Ayres.
vožnja po morji
čez ocean do
Novi-Jorka traja
7 do 8 dni.

Najlepša in najceneja priložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:
Edvard Tavčar.

Dunajska borza.

Dne 24. avgusta.		Dne 23. avgusta.		Kreditne srečke, 100 gld.	
Skupni državni dolg v notah	102 gld. 30 kr.	4% državne srečke l. 1864, 250 gld.	159 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	154
Skupni državni dolg v srebru	102	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	161	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19
Avstrijska zlata renta 4%	124	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189	Rudolfove srečke, 10 gld.	26
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	4% zadolžnice Rudolfovih želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gld.	71
Ogerska zlata renta 4%	123	Tisne srečke 4%, 100 gld.	141	St. Genois srečke, 40 gld.	79
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	100	Dunavske vravnave srečke 5%	128	Waldsteinove srečke, 20 gld.	57
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	955	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108	Ljubljanske srečke	22
Kreditne delnice, 160 gld.	364	Posojilo goriskega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163
London vista	119	4% krasko deželno posojilo	98	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3405
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	405
30 mark	11	Priporitne obveznice državne železnice	228	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	86
30 frankov (napoleonor)	9	južne železnice 3%	182	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	—
Italijanski bankovci	45	južne železnice 5%	125	Montanska družba avstr. plan.	136
C. kr. cekini	5	dolenjskih železnice 4%	99	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166
				Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja
vseverstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri šrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kurnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega
obretovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.